

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Радомир, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, I СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИВЕТА П. ТАКОВА**

при участието на секретаря **ЕЛ. Т. З.**
като разгледа докладваното от **ИВЕТА П. ТАКОВА** Административно наказателно дело № 20231730200279 по описа за 2023 година

С електронен фиш серия К №. издаден от ОД МВР гр.Перник е наложено на жалбоподателя **О. Г. К.**, с ЕГН:***** от гр.С. , ул.6., Ов. к. №., ет., ап.. административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.21, ал. 2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП, на осн.чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр.ал.2, т.3 от ЗДвП, като е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К . на 02.11.2022г.

Недоволен от така наложеното му наказание К. чрез адвокат-пълномощника си е обжалвал същото. По изложени във въззивната жалба съображения и допълнителни правни доводи в депозираните по делото писмени молби адв.Д., в качеството си на адвокат-пълномощник на жалбоподателя , моли са да отмени атакувания електронен фиш, като незаконосъобразен. Претендират се и направени по делото разноски.

Въззиваемата страна –ОДМВР –Перник редовно и своевременно призована, не изпраща представител и с писмено становище моли за потвърждаване на електронния фиш, като се прави възражение за прекомерност на направените от жалбоподателя разноски в случай, че бъдат претендирани такива.

Радомирският районен съд, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, приема от

фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, в законоустановения срок , предвид представените в АНП писмени доказателства и пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява основателна.

От фактическа страна.

-

По делото видно от представения и атакуван в настоящето производство електронен фиш се установява, че на процесната дата 19.08.2023г. с автоматизирано техническо средство № 120сс88, в 10:53 часа в общ. Радомир, Лот 0 от АМ Струма, км.39+900, ПВ Старо село с посока към гр.Дупница е установено, извършено от жалбоподателя административно нарушение, а именно: като водач на МПС „Ф. Г.“, лек автомобил, с рег. № СВ . РМ, при ограничение на скоростта 120 км/ч , въведено с ПЗ В-26 за извън населено място е управлявал МПС с 141 км/ч. при отчетен толеранс -3% в полза на водача. Към представения електронен фиш е представена снимка № ..

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител е изготвил протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, рег. №1158р-6775/31.08.2023г. В същия е удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото място , периода от време, през който същото е работило - от 10:00 часа до 19:00 часа, ограничението на скоростта в пътния участък от 120 км/ч, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, както и тази на задействане на автоматизираната система, а именно в приближаващ трафик.

Не се спори от страните по делото, че на процесната дата автомобила е бил управляван от жалбоподателя К.. В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е издаден срещу него процесния ЕФ, с който за нарушаване на чл.21, ал.2 от ЗДвП му е наложено на основание чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 3 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 200 лева. В обжалвания фиш след приспадане на допустимата грешка от минус -3 % ч, отчетената скорост била редуцирана на 141 км/ч, т. е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение било с 21 км/ч.

По доказателствата:

-

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно:, Разпечатка от показанията на техническото средство за измерване –изображение № . установяващо, че на 19.08.2023 г. в 10:53:50.7 часа лек автомобил с рег. №СВ 6800 РМ е заснет със скорост от 146 км/ч, Протокол за използване на автоматизираното техническо средство, съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 на преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARH CAM S1", ведно с приложение за техническите и метрологични характеристики на същата, Протокол за извършена проверка № 026-СГ-ИСИС/23.03.2023г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди“ към Български институт по метрология за техническата изправност на средството за измерване, Заповед № 313з-310/14.02.2020 г. на Директора на ОД на МВР Перник.

От правна страна:

Не се спори от страните по делото че на процесната дата жалбоподателят е управлявал авотобила. Предвид на тези доказателства съдът прие за безспорно доказано, че жалбоподателят е субект на извършеното нарушение .

По делото се установи, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARH CAM S1" с автоматизирано техническо средство № 120сс88, като същото е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г., където е индивидуализирано и мястото на което е бил извършван контрола, респективно мястото на извършване на нарушението, при което е било изготвеното статичното изображение с № ., на което е заснет процесния автомобил.

Безспорно приложеното по административно наказателната преписка Удостоверение №17.09.5126 от Българския институт по метрология установява, че преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARH CAM S1" е одобрен тип средство за измерване, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 и е със срок на валидност от 07.09.2017 г. до 07.09.2027 г. Същата работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса от служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. В приложението, което е неразделна част от удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно

е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор. Същевременно АТСС освен, че е одобрено по реда на Закона за измерванията същото е било и технически годно съгласно чл. 38 от Закона за измерванията, тъй като е преминало последваща проверка за съответствие с техническите изисквания, предвид приложения към административно наказателната преписка писмени доказателства, а именно: Протокол №026-СГ-ИСИС от 23.03.2023г. на Главна дирекция „Мерки и Измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към БИМ. Предвид на изложеното АНО е доказал установяването и заснемането на нарушението с годно за използване техническо средство. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е категорична, че когато самото нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган на нарушителя се издава ЕФ. Това е специална норма по отношение на разпоредбите, регулиращи общия ред за налагане на административно наказание по ЗАНН, като същата дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно вещественно доказателствено средство в административно наказателния процес, поради което и посочената в статичното изображение с № ... скорост от 146 км/ч, с която се е движел автомобилът на жалбоподателката към момента на констатиране на нарушението, е точно измерената от автоматизираното техническо средство. В ЕФ коректно е приспаднал в полза на нарушителя толеранса от допустимата техническа грешка при измерването на скоростта, като същата е редуцирана/-3 %, като е конкретизирана и разликата между засечената и разрешената скорост – 21 км/ч. Следва да се отбележи, че в ЕФ изрично е посочено, че в него е отбелязана не измерената скорост, **а установена стойност на скоростта**, поради което и не е налице несъответствие или неяснота при определянето на наказуемата скорост, поради което и липсата на изрично отбелязване дали е приспаднал или не този толеранс, не съставлява нарушение на процесуалните правила, доколкото не ограничава правото на защита на санкционираното лице.

Жалбоподателят К. обаче е санкционирана с атакувания електронен фиш за адм.нарушениепо ЗДвП като е посочено, че същото е извършено **в условията на повторност** по смисъла на чл.182, ал.4 от ЗДвП, във вр. параграф 6, т.33 от ДР на ЗДвП, поради което на жалбоподателя е наложена глоба в двоен размер, а именно 200 лева. Видно обаче от ангажираните от административно-наказващия орган писмени доказателства това обстоятелство не доказано по безспорен начин.

Съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Видно е от разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, че влезият в сила електронен

фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление.

За да се докаже, че деянието е осъществено при условията на повторност, т. е. че процесното деяние е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателно постановление или електронен фиш, с който на жалбоподателя е била наложена "глоба" отново за нарушение на чл. 21 от ЗДвП е било необходимо да бъдат представени надлежни писмени доказателства, годни да удостоверят този факт. Характерно за писмените доказателства(документи) е че представляват конкретно изрично писмено изявление, направено от определено лице, което закрепва трайно информация за съществуването на определени факти с правно значение. В случая, в представената справка не фигурира подпис, поради което за съда не съществува яснота кое е лицето, което я е изготвило, а още по-малко че това е служител на СДМВР, разполагащ с предоставени му от закона правомощия да удостоверява определени факти с правно значение. Справката установява единствено факта на вписването на определени факти в информационната система. Фактите посочени в същата справка е напълно възможно да са осъществени, но за да бъдат приети от съда за надлежно доказани е необходимо да бъдат доказани с относими и допустими от закона доказателствени средства. Съответно, за да се установи по несъмнен начин наложено ли е на жалбоподателя наказание "Глоба" за нарушение по чл. 21 от ЗДвП, с какъв акт, кога е връчен и на коя дата е влязъл в сила санкционния акт, е било необходимо по делото да бъде представен и приет като писмено доказателство електронния фиш, пораждащ повторността, в които да е отразена надлежно датата на влизането му в сила, респ. да се представят други надлежни документи удостоверяващи тези факти. Липсата на отразяване в ЕФ сер. К №. на датата на влизането му в сила, респ. липсата на други представени от удостоверителни документи от които да е видно, че този санкционен акт е връчен и респ. е влязъл в сила и от които да се направи извода, че към 19.08.2023г. не е изтекъл едногодишният срок по § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, не са представени. Вписвания в информационната система на органа не могат да заместят надлежното удостоверяване за датата на влизане в сила, както и ръкописното отразяване на тези факти в ЕФ без да се знае автора му .

С оглед изложеното, според настоящата инстанция административнонаказващият орган не е доказал, че О. Г. К. е извършил процесното нарушение по чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при условията на "повторност" по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП.

С оглед на това настоящият състав на съда, напълно споделя доводите изложени във въззивната жалба, че административно-наказващият орган не е доказал наличието на „повторност“ по смисъла на **парграф 6, т.33 от ДР на ЗДвП** на извършеното от К. адм.нарушение по ЗДвП, поради което неправилно е санкциониран с атакувания ЕФ с наказание глоба в размер на 200 лева на основание чл.182, ал.4, вр.ал.2,т.3 ЗДвП.

За правна пълнота настоящият състав на съда следва да отбележи, че не са налице по делото доказателства и за други влезли в сила наказателни постановления за същото по вид нарушение, осъществено в рамките на едногодишния срок, предхождащ извършването на процесното нарушение, за да може същото да се квалифицира като повторно.

При тези съображения съдът намира, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което изданието ЕФ следва да бъде отменен, като настоящият състав намира, че не следва да обсъжда останалите доводи относно незаконосъобразността на атакувания ЕФ изложени във въззивната жалба, тъй като гореизложените правни доводи са достатъчно основание за отмяната му като незаконосъобразен.

По разноските:

-

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д, ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл.143, ал.1 от АПК, както и предвид представения по делото Договор за правна защита и съдействие на адв.Д., в която е отразено, че се претендират разноски по чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати на К. сумата от 400 лева направени разноски по делото. Размерът на адвокатското възнаграждение в случая е съобразно с разпоредбата на чл.18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т.1, от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К №. издаден от ОД МВР гр.Перник, с който е наложено на О. Г. К., с ЕГН:***** от гр.С, ул.6., Ов... №. , ет., ап.. административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.21, ал. 2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП, на осн.чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр.ал.2, т.3 от ЗДвП, като е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К /3912188 на 02.11.2022г.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - Перник, с адрес: гр. Перник, ул. „Самоков“ № 1 ДА ЗАПЛАТИ на О. Г. К., с ЕГН:***** от гр.С., ул.6., О.... к.. №. ,ет., ап.. сумата от 400.00 /четиристотин лева/, представляваща направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ПАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____